

Ο Όσιος Ονούφριος ο Αιγύπτιος, το δοχείο της Θείας χάριτος (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης)

/ [Πεμπτουσία](#)

Στην χορεία των Αγίων της Ορθοδόξου Εκκλησίας, εξέχουσα θέση κατέχουν οι «Όσιοι». Το επίθετο όσιος στην αρχαία ελληνική, σημαίνει αυτόν που είναι αφιερωμένος στον Θεό. Συγκεκριμένα, πρόκειται για τους μοναχούς και μοναχές ή ασκητές, οι οποίοι εκούσια αρνήθηκαν τα του κόσμου και αφοσιώθηκαν ψυχή και σώματι στον αρχηγό και τελειωτήν της πίστεώς μας Ιησού Χριστό. Αγωνιζόμενοι καθημερινώς εις την άσκηση δεν πέρασαν από το μαρτύριο του αίματος, όπως τους Μάρτυρες, αλλά πέρασαν από το μαρτύριο της συνειδήσεως και στη συνέχεια αγίασαν.

Μέσα στους Οσίους συγκαταλέγονται και ο σήμερα τιμώμενος Άγιος της Εκκλησίας, ο όσιος Ονούφριος ο Αιγύπτιος. Έζησε τον 4^ο αιώνα και καταγόταν από την Περσία, σύμφωνα με τον βιογράφο του όσιο Παφνούτιο. Ο πατέρας του ήταν βασιλιάς της Περσίας. Η μητέρα του ήταν στείρα και μετά από θερμή παράκληση και προσευχή, εισακούσθηκε το αίτημά της και συνέλαβε. Μετά την κύηση είδε ο πατέρας του θεία αποκάλυψη που τον προέτρεπε να ονομάσει το παιδί Ονούφριο στο άγιο βάπτισμα. Από μικρής ηλικίας ποθούσε να αφιερωθεί στον Θεό. Αρχικά, μόνασε σε κοινόβιο μοναστήρι στην Ερμούπολη της Θηβαΐδος, όπου για αρκετά χρόνια ασκήθηκε στην πνευματική και σωματική εγκράτεια και στην υπακοή. Να αναφερθεί ότι το Κοινοβιακό Σύστημα αποτελεί αυστηρότερη μορφή του Λαυρεωτικού και διεμορφώθη υπό του Οσίου Παχωμίου του Μεγάλου τον Δ' αιώνα στην Αίγυπτο. Πιο συγκεκριμένα ο Άγιος Ονούφριος, πριν φύγει στην έρημο, ζούσε σε μιά μεγάλη λαύρα μοναχών, όνομαζόμενη Σμαούν, στην Άνω Αίγυπτο, στα όρια της Οξυρρύγχου. Εκεί ζούσαν εκατόν πενήντα μοναχοί τηρώντας την μοναστική

τάξη και καθαρότητα. Εκεί ο Αββάς Ονούφριος έμαθε την καλογερική, δίπλα στους άλλους θείους γέροντες που είχαν φτάσει στην τελειότητα και ζούσαν όπως οι άγγελοι του Θεού. Έπειτα απεσύρθη εις την έρημο, όπου ασκήτεψε εκεί για 60 ολόκληρα χρόνια.

Ο Άγιος Ονούφριος ενθουσιασμένος δια τον ερημικό βίον και τον αναχωρητισμό, νέκρωσε τα επι της γης μέλη και υπομένοντας τον παγετόν της νύκτας και της ημέρας τον καύσωνα, πέτυχε της ουρανίου ζωής, βλέπων, όπως τονίζει ο υμνογράφος αυτού, το αμήχανον κάλλος του Κτίστου του «κάλλος το αμήχανον, ορών του Κτίστου σου»[1]. Έζησε στην έρημο 60 έτη περίπου, έχοντας ως τροφή την εγκράτειαν και ως πλούτον την πτωχείαν και την ακτημοσύνην. Ο Άγιος Ονούφριος είχε ως ένδυμα, κατά την προτροπή του Αποστόλου Παύλου, τον Ιησού Χριστόν. Η απάθεια δεν θα πρέπει να συγχέεται με την έλλειψη πειρασμών, αλλά τουναντίον με την ισχυρή παρουσία αυτών και την πλήρη ελευθερία αντιμετώπισεως τους.

Όπως μαρτυρείται και στον κοντάκιο του, ο Άγιος Ονούφριος δέχτηκε μέσα στην καρδιά του το νοητό και ουράνιο φως και αποδείκτηκε δοχείο της άφθαρτης Τριαδικής Θεότητας, «φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δοχεῖον ὡφθης Ὁνούφριε»[2].

Ο βιογράφος του Αγίου Ονουφρίου ο Όσιος Παφνούτιος, αναφέρει ότι δύο λιοντάρια άνοιξαν τον τάφο του Αγίου στον οποίο ενταφιάσθηκε το ιερό σκήνωμά του. Ο Άγιος Παφνούτιος έθαψε τον Άγιο Ονούφριο μετά το θάνατο του, αφού έσχισε στα δύο το δικό του φτωχό ένδυμα και περιτύλιξε με το μισό το γυμνό σώμα του Οσίου που το σκέπαζαν λευκές τρίχες και κράτησε το άλλο μισό για την κάλυψη του δικού του σώματος. Έτσι, αχίτωνας δηλαδή, αναχώρησε για την άλλη ζωή ο Άγιος Ονούφριος, όχι απλώς τηρώντας αλλά και ξεπερνώντας την εντολή του Κυρίου «ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιείτω»[3], αφού γυμνός βρέθηκε στο τέλος της ζωής του.

Ο Άγιος Ονούφριος μας διδάσκει και μας εμπνέει με την αγία ζωή του. Ο βίος του Αγίου Ονουφρίου μας διδάσκει και μας καλεί «το εκείνων αγαθόν οικεῖον ποιείσθαι δια μιμήσεως»[4] να τον μιμηθούμε, για να οικειοποιηθούμε την αρετή του.

Άπολυτίκιον

Ώχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐν σαρκὶ μιμησάμενοι, ὡφθητε ἐρήμου πολίται, καὶ χαρίτων κειμήλια, Ὁνούφριε Αἰγύπτου καλλονή, καὶ Πέτρε τῶν ἐν Ἄθῳ ὁ φωστήρ· διὰ τοῦτο τοὺς ἀγῶνας ὑμῶν ἀεὶ, τιμῶμεν ἀναμέλλοντες· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα

τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι δι' ὑμῶν πάσιν ἰάματα.

[1] Στιχηρά του Οσίου στον Εσπερινό της 12^{ης} Ιουνίου

[2] Κοντάκιο του Οσίου Ονουφρίου

[3] Λουκ. 3,11

[4] Μ. Βασιλείου, Επιστολή 2, Γρηγορίω εταίρω, ΕΠΕ 1,68